

The World's Largest Open Access Agricultural & Applied Economics Digital Library

This document is discoverable and free to researchers across the globe due to the work of AgEcon Search.

Help ensure our sustainability.

Give to AgEcon Search

AgEcon Search

<http://ageconsearch.umn.edu>

aesearch@umn.edu

*Papers downloaded from **AgEcon Search** may be used for non-commercial purposes and personal study only. No other use, including posting to another Internet site, is permitted without permission from the copyright owner (not AgEcon Search), or as allowed under the provisions of Fair Use, U.S. Copyright Act, Title 17 U.S.C.*

No endorsement of AgEcon Search or its fundraising activities by the author(s) of the following work or their employer(s) is intended or implied.

fejlesztése

ek bővü-
állalatok
elépítésé-

ex rend-
ató:
ül szük-
unkához

vállalati
i és ter-
ye stb.);
rvezet a
et a tár-
sában.

которая
ональных
этому мы
лизируют
квидацию
экономи-

fgabe die
inen und
gungsan-
irtschaft
Ursachen
ebracht
rtet wird
he Stimu-

to satisfy
ms speci-
re we are
alysis of
asures to
develop-
c. of the

A NAPRAFORGÓ, A REPCE ÉS AZ OLAJLEN TERMELÉSE, KÖLTSÉGEI ÉS JÖVEDELME (1971—1974)

TARJÁN ZOLTÁNNÉ

A növényi olajok iránti növekvő igények, valamint a kedvező világpiaci értékesítési lehetőségek fokozott követelményeket támasztanak az olajnövények termelésével szemben. Ezt az V. ötéves terv célkitűzései is egyértelműen bizonyítják.

A növényi olajok fogyasztása világviszonylatban gyorsabb ütemben növekedett, mint az állati zsíroké. Elsősorban a napraforgóolaj iránti kereslet élénkült meg.

Az olajos magvak és növényi olajok világpiaci ára az 1971—1974. években lényegesen emelkedett, hatására külkereskedelmi forgalmunk a termelésnél erőteljesebben nőtt.

A hazai fogyasztói szokások ugyan lassítják a növényi olajok táplálkozási szerepének gyors növekedését, azonban helyes fejlesztési politikával, kifogástalan minőségű termékek gyártásával e szokások formálhatók.

A következőkben a napraforgó, a repce és az olajlen termelését elemezzük. Ez nagyszámú adat feldolgozását, és sokirányú vizsgálatát tette szükségessé. Ezek teljes ismertetésére itt nincs lehetőség, ezért néhány — bár nem lényegtelen — kérdést csak fő vonalakban érintettünk.

Vizsgálataink során 33 termelőszövetkezet, valamint az állami gazdaságok napraforgó-termelési rendszerébe tartozó bázis- és partnergazdaságok adatait tanulmányoztuk.

A NAPRAFORGÓ TERMELÉSE ÉS KÖLTSÉGEI

A napraforgó országos vetésterülete az elmúlt 15 év alatt kis mértékben csökkent. E tendencia 1974-ben változott meg, amikor a vetésterület nagysága ismét megközelítette az 1961—1965. évi átlagot. Különösen szembevető a területnövekedés az állami gazdaságoknál.

A termésmennyiség és a területi hozam országos átlaga, az adatok tanúsága szerint 1973-ig (53, illetve 37%-kal) növekedett:

	vetésterülete, ha	A napraforgó országos termésátlaga, q/ha	termésmennyisége, tonna
1961—1965 között	115 080	9,6	110 408
1966—1970 között	86 256	11,1	95 988
1971-ben	118 495	12,6	149 173
1972-ben	108 229	12,2	131 700
1973-ban	102 975	14,7	151 688
1974-ben	112 972	10,6	120 101

A Bácsalmási Napraforgó-termelési Rendszer 1974-ben összesen 3000 ha területen 13 üzem (ebből 5 állami gazdaság, 8 termelőszövetkezet) társulásként működött. A továbbiakban e rendszer partnergazdaságainak adatait is bemutatjuk. A napraforgó *termelési költsége* a következőkben ismertett 1971—1974. évi adatok szerint mind a termelőszövetkezetekben, mind az állami gazdaságokban emelkedett:

	A hektáronkénti termelési költség Ft-ban		
	a termelő- szövetkezetekben	az állami gazdaságokban	a termelési rendszerben
1971-ben	4360	6316	—
1972-ben	5105	7427	—
1973-ban	5415	7300	—
1974-ben	6125	8835	6673
Átlagosan	5251	7470	—

A költségnövekedés alapvetően a termelési költségek összetételében és a ráfordítások áraiban bekövetkezett változásokra vezethető vissza.

A *termésátlagok* alakulása a vizsgált időszakban az állami gazdaságokban kedvező tendenciát jelez, a termelőszövetkezetekben az 1973. évi kiemelkedő terméseredmények után stagnálás mutatkozik:

	A napraforgó termésátlaga q/ha-ban		
	a termelő- szövetkezetekben	az állami gazdaságokban	a termelési rendszerben
1971-ben	13,1	13,3	—
1972-ben	13,0	13,1	—
1973-ban	15,8	15,1	—
1974-ben	10,4 ¹	13,7	13,4
Átlagosan	13,1	13,8	—

A költségnemek közül — az 1. táblázat szerint — mind a termelőszövetkezetekben, mind az állami gazdaságokban összegükben és arányaikban egyaránt *emelkedtek az anyagköltségek*, (ha-onként mintegy 700 Ft-tal), a bruttó termelési költségéből való részesedésük pedig az 1971. évi 31,2%-ról 1974-ig 33,7%-ra növekedett.

¹ A rendkívüli időjárás miatti veszteségek okozták a jelentős csökkenést.

Anyagkö
Alapmun
Energiak
Egyéb k
költség
Főágazat
költség
Gazdaság
költség
Egyéb k
költség

Összes t
költség

*

A
hasonló
torban
nergaz
ségnyi
nyosan
fegyele
hogy m
ségek c
meléke
a legke

A
fordítá
költség
gazdas
raforgó

A
zetekb
1974.
mint a
szer sz

1. táblázat

A NAPRAFORGÓ TERMELÉSI KÖLTSÉGÉNEK ÖSSZETÉTELE

Költségnevek	A költségnevek aránya										
	a termelőszövetkezetekben					az állami gazdaságokban					a termelési rendszerben
	1971-ben	1972-ben	1973-ban	1974-ben	átlagosan	1971-ben	1972-ben	1973-ban	1974-ben	átlagosan	
	a termelési költség %-ában										
Anyagköltség	31,2	32,6	31,3	33,7	33,2	26,7	27,5	26,8	27,4	27,1	33,2
Alapmunkadíj	12,2	10,3	10,2	6,8	5,5	7,1	7,6	6,2	5,8	6,6	5,5
Energiaköltség	26,5	27,7	25,8	27,0	22,0	19,4	18,1	20,2	19,6	19,3	22,0
Egyéb közvetlen költség	3,9	3,1	5,9	4,9	6,5	3,4	3,6	5,9	7,6	5,3	6,5
Főágazati általános költség	9,6	9,0	8,2	9,2	9,9	10,6	10,0	10,8	9,5	10,2	9,9
Gazdasági általános költség	10,6	10,7	10,5	10,7	14,5	19,3	19,4	17,7	20,5	19,3	14,5
Egyéb közvetett költség	6,0	6,6	8,1	7,7	8,4	13,5	13,8	12,4	9,6	12,2	8,4
Összes termelési költség	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

* 1974-ben.

A termelési rendszerben az anyagköltségek a termelőszövetkezetekéhez hasonló színvonalat értek el. Az energiaszolgáltatás költségei mindkét szektorban változatlanok. A Bácsalmási Napraforgó-termelési Rendszer partnergazdaságaiban viszont — a magas gépesítettségű fok ellenére — az egy-egy területre jutó energiaszolgáltatás költségei nem érték el a „hagyományos” termelő üzemekét, amely elsősorban a szigorúan előírt technológiai figyelemből adódó jobb gépkihasználással magyarázható. Figyelemre méltó, hogy mindkét szektor napraforgó-termelő gazdaságaiban a munkadíjköltségek csökkentek. Ez az élőmunka-felhasználás csökkenését és növekvő termelékenységét jelzi. A termelékenység a termelési rendszer feltételei mellett a legkedvezőbb.

A termelőszövetkezetekben a hozamokra közvetlen hatást gyakorló ráfordítások (felhasznált anyagok, kézi munka, energia) együttes aránya a költségeken belül magasabb, mint az állami gazdaságokban. Az állami gazdaságokban viszont magasabb általános költséggel állítják elő a napraforgót.

Adataink szerint, az 1971—1974. évek átlagában, a termelőszövetkezetekben alacsonyabb volt a napraforgó önköltsége. A termelési rendszer 1974. évi termékegységre jutó költségei 16, illetve 23%-kal alacsonyabbak, mint a termelőszövetkezetekben illetve állami gazdaságokban. Ez a rendszer szervezethez jelzi.

Az *önköltség* — a termelési költségek és a termésátlagok függvényében — a következők szerint változott a tanulmányozott időszak alatt:

	A napraforgó önköltsége Ft/q-ban		
	a termelő- szövetkezetekben	az állami gazdaságokban	a termelési rendszerben
1971-ben	331	475	—
1972-ben	394	567	—
1973-ban	341	483	—
1974-ben	591	645	498
Átlagosan	414	543	—

A NAPRAFORGÓ-TERMELÉS BEVÉTELE ÉS JÖVEDELME

A napraforgó-termelés bevétele a termésátlag és a mindenkor értékesítési átlagárák függvényében alakult. A termésátlagot az előzőekben bemutattuk, így a továbbiakban az átlagos értékesítési ár változását vizsgáljuk meg.

A vizsgált években emelkedtek a termelői *átlagárak*. A reprezentációs feldolgozásba vont gazdaságokban 1 q napraforgó értékesítési átlagára szektoronként a következők szerint változott:

	A napraforgó értékesítési átlagára Ft/q-ban		
	a termelő- szövetkezetekben	az állami gazdaságokban	a termelési rendszerben
1971-ben	609	563	—
1972-ben	654	576	—
1973-ban	661	577	—
1974-ben	736	722	749

Szembetűnő, hogy a többesatornás értékesítés lehetőségét a termelő-szövetkezeti gazdaságok jobban kihasználták és magasabb értékesítési átlagárat értek el valamennyi évben, mint az állami gazdaságok.

Ennek hatására — bár az állami gazdaságok magasabb hozamot értek el — a termelőszövetkezetek területegységre jutó *bevételei* mégis minden évben meghaladták az állami gazdaságok bevételeit.

	1 ha napraforgó-területre jutó bevétel Ft-ban		
	a termelő- szövetkezetekben	az állami gazdaságokban	a termelési rendszerben
1971-ben	8 170,0	7476,1	—
1972-ben	11 548,0	7535,2	—
1973-ban	9 904,6	8717,0	—
1974-ben	7 962,0	7798,0	10 036,6

A bevételek és a termelési költségek változásának függvényében a következőképpen alakult a területegységre jutó *tiszta jövedelem*:

A
vizsgált
költsége
A r
társa le
Ez

A
— 1973
egy 34,
A
között
csökken

19
19
19
19
19
19

A
számot

	1 ha napraforgó-területre jutó tiszta jövedelem Ft-ban a termelő- szövetkezetekben	az állami gazdaságokban	a termelési rendszerben
1971-ben	3505	2547	—
1972-ben	6412	1215	—
1973-ban	4296	3463	—
1974-ben	1709	2362	3486
Átlagosan	3980	2404	—

A termelőszövetkezetek jelentősebb tiszta jövedelmet realizáltak a vizsgált években, de mindkét szektorra jellemző a jövedelemnek a termelési költségek növekedéséből és a hozamok ingadozásából származó *csökkenése*.

A magasabb hozamszint stabilizálásával a napraforgó-ágazat versenytársa lehetne a jól jövedelmező szántóföldi növényeknek (pl. a búzának) is.

Ezt bizonyítja a napraforgó-termelés jövedelmezőségi mutatója:

	100 Ft termelési költségre jutó jövedelem Ft-ban a termelő- szövetkezetekben	az állami gazdaságokban	a termelési rendszerben
1971-ben	80,4	40,3	—
1972-ben	125,6	16,4	—
1973-ban	79,3	47,4	—
1974-ben	27,9	27,0	52,2
Átlagosan	78,9	32,8	—

A REPCE TERMELÉSI KÖLTSÉGE ÉS JÖVEDELME

A repce *vetésterülete* — a napraforgóra jellemző tendenciáktól eltérően — 1973-ig emelkedett, 1974-ben viszont az előző évihez viszonyítva mintegy 34,3%-kal csökkent.

A *termésátlag* az 1971. évi átlagtól (16,1 q/ha) eltekintve 10—13 q/ha között ingadozott, a termésmennyiség pedig 1971-től 1973-ig nőtt, 1974-ben csökkent:

	vetésterület, ha	A repce országos termésátlaga, q/ha	termésmennyisége, tonna
1961—1965 között	5 813	11,5	6 691
1966—1970 között	14 306	13,4	19 231
1971-ben	43 950	16,1	70 765
1972-ben	49 889	10,4	51 842
1973-ban	50 108	13,6	68 273
1974-ben	32 913	13,6	44 857

A repce termelési költségének színvonala és változásának tendenciája számottevő szektorális eltérést mutat a vizsgált időszakban:

	A repce hektáronkénti termelési költsége Ft-ban a termelőszövetkezetekben az állami gazdaságokban	
1971-ben	2919	6671
1972-ben	4442	6490
1973-ban	3952	6486
1974-ben	4562	7608
Átlagosan	3968	6813

Az állami gazdaságokban a területegységre vetített termelési költségek átlagosan 70%-kal magasabbak, mint a termelőszövetkezetekben. Ennek az a fő oka, hogy az állami gazdaságok a hozamnövelést szolgáló pótlólagos befektetések eszközzésében előbbre állnak, a hozamok növelésére határozottabb lépéseket tettek. Erre utal az anyagköltség magasabb színvonala is.

A termelőszövetkezetekben a termelési költségek 35%-kal emelkedtek, míg az állami gazdaságokban lényegesen nem változtak. Az energiaszolgáltatás költségének emelkedése — különösen az állami gazdaságokban — a gépesítettség színvonalának javulását jelzi. A munkabér csökkenése elsősorban a termelőszövetkezetekben volt jelentős, ami a stagnáló hozamok mellett elősegítette az élő munka termelékenységének növekedését.

A hozamok stagnálása és a költségcsínvonal emelkedése miatt a termelés *önköltsége* emelkedő tendenciájú, a termésátlagtól függően ingadozó:

	A repce önköltsége Ft/q-ban a termelőszövetkezetekben az állami gazdaságokban	
1971-ben	182	300
1972-ben	449	543
1973-ban	338	419
1974-ben	400	482
Átlagosan	342	436

A repcetermelés *bevételei* a termésátlagtól és az értékesítési átlagáraktól függően változnak. A termésátlagot már az előzőekben bemutattuk, így a továbbiakban az átlagos értékesítési ár változását vizsgáljuk meg.

A reprezentációs feldolgozásba vont gazdaságokban a termékegységre jutó átlagár az országos átlag (1971-ben 568, 1972-ben 558, 1973-ban 562, 1974-ben 600 Ft) körül a következők szerint ingadozik:

	A repce értékesítési átlagára Ft/q-ban a termelőszövetkezetekben az állami gazdaságokban	
1971-ben	545	574
1972-ben	545	546
1973-ban	549	562
1974-ben	549	618

Az állami gazdaságok különösen 1974-ben magasabb átlagárat értek el, mint a vizsgált termelőszövetkezetek, mely a felvásárlási szervek által fizetett minőségi, export és egyéb felárakból adódott.

öltségek
Ennek
tlólagos
határo-
onala is.
kedtek,
szolgál-
an — a
se első-
ozamok
t a ter-
gadozó:

aráktól
uk, így

gységre
an 562,

t érték
k által

2. táblázat

A REPCE TERMELÉSI KÖLTSÉGÉNEK ÖSSZETÉTELE

Költségnevek	A költségnevek aránya									
	a termelőszövetkezetekben					az állami gazdaságokban				
	1971- ben	1972- ben	1973- ban	1974- ben	átla- gosan	1971- ben	1972- ben	1973- ban	1974- ben	átla- gosan
	a termelési költség %-ában									
Anyagköltség	58,4	36,4	32,1	32,5	38,2	25,9	26,7	25,4	27,8	26,5
Alapmunkadíj	11,2	7,1	4,5	3,4	6,1	4,1	3,5	3,2	2,8	3,4
Energiaköltség	35,6	28,0	32,0	30,4	31,1	21,6	21,3	22,4	23,9	22,4
Egyéb közvetlen költség	-35,3	4,9	7,3	4,9	-1,9	3,4	6,4	9,2	9,9	7,3
Főágazati általános költség	9,7	9,0	9,4	11,7	10,0	10,4	10,3	11,0	11,5	10,8
Gazdasági általános költség	17,8	10,5	10,0	10,1	11,6	19,8	19,7	19,3	18,2	19,2
Egyéb közvetett költség	2,6	4,1	4,7	7,0	4,9	14,8	12,1	9,5	5,9	10,4
Összes termelési költség	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

A területegységre jutó árbevételek az állami gazdaságokban 6350 Ft/ha és 10 038 Ft/ha között ingadoztak, és mintegy 14—22 %-kal meghaladják a termelőszövetkezetekben elért árbevételeket:

1 ha repecterületre jutó árbevétel Ft-ban
a termelőszövetkezetekben az állami gazdaságokban

1971-ben	8599	10 038
1972-ben	4941	6 350
1973-ban	6369	8 645
1974-ben	6245	9 670
Átlagosan	6539	8 676

A bevételek és a termelési költségek változásának függvényében az alábbiak szerint alakult a területegységre jutó tiszta jövedelem:

1 ha repecterületre jutó tiszta jövedelem Ft-ban
a termelőszövetkezetekben az állami gazdaságokban

1971-ben	5680	3367
1972-ben	499	-140
1973-ban	2417	2159
1974-ben	1683	2062
Átlagosan	2569	1862

Az adatok szerint a termelőszövetkezeteknél az alacsonyabb árbevételeket az alacsonyabb termelési költségek kompenzálták.

Az előbbi összefüggések következtében a *100 Ft termelési költségre jutó tiszta jövedelem* jóval nagyobb a termelőszövetkezetekben mint az állami gazdaságokban:

	100 Ft termelési költségre jutó tiszta jövedelem Ft-ban a termelőszövetkezetekben	az állami gazdaságokban
1971-ben	194,5	50,5
1972-ben	11,2	— 2,2
1973-ban	61,1	33,3
1974-ben	36,9	27,1
Átlagosan	75,9	27,2

AZ OLAJLENTERMEELÉS KÖLTSÉGEI ÉS JÖVEDELME

Az olajlentermelés az 1961—1972. években gyors ütemben fejlődött, az utóbbi két évben azonban — a kedvezőtlen időjárás hatására — hirtelen visszaesés következett be mind a vetésterületnél, mind a hozamoknál:

	vetésterülete, ha	Az olajlen országos termésátlaga, q/ha	termésmennyisége, tonna
1961—1965 között	7 194	7,2	5 168
1966—1970 között	12 435	9,6	11 952
1971-ben	25 614	12,5	31 980
1972-ben	24 512	8,9	21 878
1973-ban	21 092	8,1	17 024
1974-ben	14 894	13,1	19 453

Az olajlen *termelési költsége* az állami gazdaságokban átlagosan 7770 Ft/ha, ami 47%-kal meghaladja a termelőszövetkezetek hasonló adatát. Következő adataink szerint időbeni és lényeges szerkezeti változás viszont egyik szektorban sem figyelhető meg:

	A hektáronkénti termelési költség Ft-ban a termelőszövetkezetekben	az állami gazdaságokban
1971-ben	5406	7731
1972-ben	4970	7912
1973-ban	5445	7527
1974-ben	5349	7923
Átlagosan	5292	7770

A termelés költségeinek összetételét a 3. táblázat adatai alapján elemezve megállapítható, hogy a hozamokra közvetlen hatást gyakorló ráfor-

AZ OLAJLEN TERMELÉSI KÖLTSÉGÉNEK ÖSSZETÉTELE

3. táblázat

Költségnemek	A költségnemek aránya									
	a termelőszövetkezetekben					az állami gazdaságokban				
	1971-ben	1972-ben	1973-ban	1974-ben	átlagosan	1971-ben	1972-ben	1973-ban	1974-ben	átlagosan
a termelési költség %-ában										
Anyagköltség	44,3	37,7	41,1	39,3	40,7	36,4	25,7	30,5	27,6	30,0
Alapmunkadíj	3,8	5,4	3,5	3,9	4,1	4,3	3,8	2,7	3,4	3,6
Energiaköltség	19,1	29,2	24,2	24,2	24,0	18,2	18,0	16,9	15,9	17,2
Egyéb közvetlen költség	5,7	3,7	7,0	5,5	5,5	0,6	2,7	5,2	6,9	3,9
Főágazati általános költség	9,2	8,4	8,2	8,5	8,6	10,7	11,3	10,3	10,3	10,6
Gazdasági általános költség	12,4	11,9	10,4	10,1	11,2	18,1	18,6	21,2	26,2	21,1
Egyéb közvetett költség	5,5	3,7	5,6	8,5	5,9	11,7	19,9	13,2	9,7	13,6
Összes termelési költség	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

dítások (anyag-, munkadíj-, energiaköltség) színvonala lényegében nem változott 1971 és 1974 között.

Az önköltség a következőképpen változott a tanulmányozott időszakban (Ft/q):

	a termelőszövetkezetekben	az állami gazdaságokban
1971-ben	447	496
1972-ben	700	990
1973-ban	698	915
1974-ben	393	653
Átlagosan	560	764

Mivel a termelési költségek színvonala a vizsgált időszakban lényegesen nem változott, az önköltség alakulását alapvetően a hozamszint változása határozza meg. Az állami gazdaságokra jellemző magasabb általános költség miatt az önköltség az egyes években 150–250 Ft/q-val meghaladja a termelőszövetkezeti önköltségeket.

A megfigyelt üzemekben az 1 q-ra jutó értékesítési átlagár az országos átlagnak megfelelően alakult. A szövetkezetek pl. 1971-ben 699, 1972-ben 595, 1973-ban 670, 1974-ben 813 Ft-os mázsánkénti átlagárat értek el. Az állami gazdaságok a termelőszövetkezeteknél magasabb értékesítési átlagárat kaptak. Ez 1971-ben 724, 1972-ben 732, 1973-ban 965, 1974-ben 827 Ft volt mázsánként. Az állami gazdaságok lényegesen magasabb árbevételei a felvásárlási szervek változásával vannak összefüggésben.

A hektáronkénti árbevételek a hozamok és az átlagárak változásának megfelelően a következők szerint változtak:

	1 ha olajlenterületre jutó árbevétel Ft-ban a termelő- szövetkezetekben	az állami gazdaságokban
1971-ben	8366	8844
1972-ben	4085	5478
1973-ban	5004	6241
1974-ben	9474	7433
Átlagosan	6732	6999

A bevételek és a termelési költségek változásának függvényében a következőképpen alakult az olajlen területegységre jutó tiszta jövedelme:

	1 ha olajlenterületre jutó tiszta jövedelem Ft-ban a termelő- szövetkezetekben	az állami gazdaságokban
1971-ben	+ 2360	+ 1113
1972-ben	— 885	— 2434
1973-ban	— 441	— 1286
1974-ben	+ 4125	— 480
Átlagosan	+ 1289	— 771

A vizsgált években kialakult 5300—7800 Ft/ha nagyságrendű átlagos termelési költség mellett legalább 13—14 q/ha-os átlagtermést kell elérni ahhoz, hogy minimális jövedelmet hozzon az olajlen termelése.

Работа информативного характера, опираясь на репрезентативные данные, дает обзор формирования производства трех масличных культур: подсолнечника, рапса и масличного льна между 1971—1974 годами. Автор исследует изменения происшедшие в посевной площади этих культур, в средней урожайности и во всем сборе, показывает формирование по культурам производственных затрат, себестоимости, выручки и чистого дохода.

In der informativen Behandlung der Verfasserin wurde auf repräsentativer Datenerfassung gestützt eine Übersicht über die Entwicklung der drei Ölfruchtarten (Sonnenblumen-, Raps- und Ölfleischproduktion) während 1971—1974 gegeben. Die durchschnittliche Anbaufläche, die Durchschnittserträge, die mengenmäßige Produktion der einzelnen Ölfrüchte sowie die Entwicklung der Produktions- und Selbstkosten, der Preiseinnahmen und der erzielten Reineinnahmen wurden der Reihe nach untersucht,

Based on a representative collection of data, this paper of informative character outlines the production development of the three oleaginous plants: of sunflower, colza and oil flax between 1971 and 1974. The author surveys the changes occurring in respect with the sown area, the yields and the total harvested produce of these crops and describes the development of production costs and first costs, of returns from sales and net incomes per each crop.

A
egyen
tartás
relatív
piaci
képes
mány
ebben
átlag
A
hog
piaco
nak p
és a
illető

Árpa
Morzs
Malac
Süldő
Hízott
Növe
Borjú